

harului, sunt de neajuns pentru mintea noastră. Totuși, Domnul ne-a lăsat posibilitatea să simțim și să trăim aceste manifestări ale Harului Sfântului Duh. Așa au cunoscut acest Har Sfinții Apostoli, când ei, după făgăduința lui Hristos, au fost botezați cu Duhul Sfânt și Harul s-a pogorât peste ei în chip de limbi de foc. Ei l-au simțit ca luminarea și înțeleptirea minții lor, până la pătrunderea adâncurilor înțelepciunii Dumnezeiești. Apostolii au simțit acest Har, ca pe o putere de nebiruit în lupta împotriva răului, pentru împlinirea neabătută a tuturor poruncilor mântuitoare și pentru săvârșirea semnelor și minunilor nespuse. Ei au cunoscut acest Har ca pe o fericire a Raiului, ca pe o bucurie dumnezeiască, pe care, după cuvintele lui Hristos, nimeni nu putea să le ia și nici un necaz nu putea să le alunge.

Aceste manifestări minunate ale Harului au fost accesibile și tuturor credincioșilor din momentul botezului lor. Așa El a început să fie cunoscut și de toți oamenii sfinți, Totuși, acest Har, ca fericire a Raiului, ca pacea lui Hristos și ca dragostea lui Hristos, pentru rugăciunile mari și îndrăznețe ale Sf. Serafim de Sarov, a fost simțit odată și de Motovilov, un om simplu și păcătos.

Este semnificativ că, înainte ca Motovilov să simtă manifestările Harului, a văzut fața Sf. Serafim luminată de lumina dumnezeiască. Această lumină necreată este prima și nelipsita manifestare a Harului, pe care Domnul ne-o dă în dar la Botez. Iată de ce înainte ca apostolii Petru, Iacov și Ioan să cunoască pe muntele Taborului împărăția lui Dumnezeu, venind întru putere (Marcu 9,1), ei au simțit în inimi fericirea Raiului, Domnul S-a schimbat la față și îmbrăcăminte: Și pe când se ruga El, – se spune în Evanghelie, – chipul feței Sale s-a făcut altul și îmbrăcăminte Lui albă strălucind (Luca 9, 29). Cu această lumină dumnezeiască s-a luminat și fața întâiului mucenic Ștefan ”Și ațintindu-și ochii asupra lui, toți cei ce ședea în sinedriu au văzut fața lui ca o față de înger” (Fapte 6,15). Sf. Antonie cel Mare era recunoscut după acea lumină dumnezeiască de care era inundată fața lui. Aceași strălucire harică se răspândea de pe fețele Sf. Nicolae și Sfântului Serafim de Sarov, mai ales când ultimul s-a împărtășit cu sfințele lui Hristos Taine.

Această lumină harică era caracteristică tuturor sfinților, cu toate că ea nu era văzută de oameni. Ea era întotdeauna văzută de diavoli și razele acestei lumini dumnezeiești

îi ardeau, fapt pentru care se temeau atât de mult de sfinți. Uneori, această lumină a bineplăcuților lui Dumnezeu era observată și de oamenii simpli, pentru mângâierea și întărirea lor în credința și viață creștină.

Spre acest Har, spre manifestările lui, spre descoperirea lui trebuie să năzuim din toată inima, ca spre primul scop al întregii noastre vieți. Dacă nu vom avea această râvnă, ne vom face vinovați de necinstirea Sângelui pe care L-a vărsat Domnul pe Cruce, ca să ne dea Harul Sfântului Duh la Botez, pentru ca să-l descoperim în noi și să-i înmulțim manifestările.

Cum trebuie să descoperim, să înmulțim și să încălzim Harul Sfântului Duh primit de noi la Botez? Noi trebuie să facem acest lucru prin împlinirea neabătută a poruncilor dumnezeiești. În aceasta stă toată lucrarea mântuirii noastre și calea vieții mântuitoare.

Să păzim neabătut toate poruncile dumnezeiești. Dacă ne vom face vinovați înaintea lui Dumnezeu prin călcarea și necinstirea sfințelor porunci, să ducem răbdători și smeriți Crucea durerilor sufletești trimise nouă de la Dumnezeu. Atunci Harul Sfântului Duh primit la Botez va străluci în noi prin lumina sa dumnezeiască și prin alte manifestări minunate.

Atunci se vor împlini în noi cuvintele minunatei cântări bisericești, pe care am auzit-o astăzi la Sfânta Liturghie: ”Câți în Hristos v-ați botezat, în Hristos v-ați și-mbrăcat”; și Harul botezului ne va fi îmbrăcăminte întru Hristos.

(Sfântul Ierarh Serafim Sobolev,
Predică ținută în Sofia, la 6 01. 1947)